Dosarul nr. 3-379/2025

H O R E
În n gii

04 iunie 2026 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)
În componența:
Președintele ședinței, judecător **Gandrabur Marcel**
Grefier **Negru Elena**

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată de Societatea cu Răspundere Limitată ”Tvott” împotriva Consiliului pentru Promovarea Proiectelor Investiționale de Importanță Națională cu privire la contestarea parțială a actului administrativ individual,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanţilor la proces.

La data de 29 ianuarie 2025 Societatea cu Răspundere Limitată ”Tvott”, prin intermediul administratorului Gurfein Baruch Meir, *(în continuare SRL ”Tvott”)* a înaintat **acțiune de contencios administrativ (rectificată la data de 13 februarie 2025)** în contradictoriu cu Consiliul pentru Promovarea Proiectelor Investiționale de Importanță Națională, solicitând: anularea punctul 10.3 din partea decizională a procesului-verbal nr. 13 al ședinței Consiliului pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională din 05 noiembrie 2024 prin care ”se refuză aprobarea prealabilă a investițiilor de importanță pentru securitatea statului pentru SRL ”Tvott”, cu retragerea actelor permisive pentru domeniul de activitate prevăzut de art. 4 lit. n) din Legea nr. 174/2021 - furnizarea de rețele și/sau servicii de comunicații electronice mobile sau fixe; și/sau înstrăinarea acțiunilor/părților sociale deținute în termen de 60 de zile de la data notificării, cu aplicarea clauzei de schimbare a controlului” și încasarea de la Consiliul pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională în beneficiul SRL ”Tvott” a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a menționat că, în fapt, la data de 16 noiembrie 2024 prin intermediul paginii oficiale web a Guvernului RM, Hyperlink dedicat Consiliului pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională (pârât): https://gov.md/ro/content/consiliului-pentru-promovarea-proiecteior-investitionale-de-importanta-nationala a luat cunoștința cu actul administrativ defavorabil contestat, publicat la 14 noiembrie 2024 pe linkul de pe pagina web sus indicată: https://gov.md/sites/default/files/document/attachments/pv.pdf. Procesul-verbal nr. 13 al ședinței Consiliului pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională din 05 noiembrie 2024 cu punctul 10.3 din partea decizională a procesului-verbal nr. 13 al ședinței

Consiliului pentru promovarea proiectelor investiționale de importanta națională din 05 noiembrie 2024 (în continuare decizia-051124).

La 16 decembrie 2024 reclamantul SRL ”Tvott” a înaintat pârâtului cerere prealabilă prin care a solicitat: 1) Revizuirea punctului 10.3 din decizia - 051124 prin care ”se refuză aprobarea prealabilă a investițiilor de importanță pentru securitatea statului, pentru SRL ”Tvott”, cu retragerea actelor permisive pentru domeniul de activitate prevăzut de art. 4 lit. n) din Legea nr. 174/2021 - furnizarea de rețele și/sau servicii de comunicații electronice mobile sau fixe; și/sau înstrăinarea acțiunilor/părților sociale deținute în termen de 60 de zile de la data notificării, cu aplicarea clauzei de schimbare a controlului”; 2. Anularea punctului 10.3 din Decizia - 051124 prin care ”se refuză aprobarea prealabilă a investițiilor de importanță pentru securitatea statului, pentru SRL ”Tvott”, IDNO: *****, cu retragerea actelor permisive pentru domeniul de activitate prevăzut de art. 4 lit. n) din Legea nr. 174/2021 - furnizarea de rețele și/sau servicii de comunicații electronice mobile sau fixe; și/sau înstrăinarea acțiunilor/părților sociale deținute în termen de 60 de zile de la data notificării, cu aplicarea clauzei de schimbare a controlului”. 3. Suspendarea punctului 10.3 din decizia - 051124 prin care ”se refuză aprobarea prealabilă a investițiilor de importanță pentru securitatea statului, pentru SRL ”Tvott cu retragerea actelor permisive pentru domeniul de activitate prevăzut de art. 4 lit. n) din Legea nr. 174/2021 - furnizarea de rețele și/sau servicii de comunicații electronice mobile sau fixe; și/sau înstrăinarea acțiunilor/părților sociale deținute în termen de 60 de zile de la data notificării, cu aplicarea clauzei de schimbare a controlului”. 4. Prezentarea documentelor și materialelor care au stat la baza emiterii punctului 10.3 din Decizia - 051124 prin care ”se refuză aprobarea prealabilă a investițiilor de importanță pentru securitatea statului, pentru SRL ”Tvott”, cu retragerea actelor permisive pentru domeniul de activitate prevăzut de art. 4 lit. n) din Legea nr. 174/2021 - furnizarea de rețele și/sau servicii de comunicații electronice mobile sau fixe; și/sau înstrăinarea acțiunilor/părților sociale deținute în termen de 60 de zile de la data notificării, cu aplicarea clauzei de schimbare a controlului”. 5. În caz de necesitate, oferirea oportunității Companiei de a prezenta documente și explicații suplimentare cât și audierea oficialilor/reprezentanților Companiei pe fondul chestiunii în cauză; 6. Luarea măsurilor pentru prevenirea riscului de cauzare continuă a prejudiciului material companiei SRL ”Tvott” ca urmare a emiterii actului contestat, cu compensarea prejudiciului cauzat companiei SRL ”Tvott”.

Pârâtul prin scrisoarea nr. 15-81-14337 din 27 decembrie 2024 (recepționată la 31 decembrie 2024), a respins cererea prealabilă și totodată nu a dat curs solicitării de suspendare a actului administrativ contestat în termen legal.

Consideră că decizia menționată sus, constituie un act administrativ individual defavorabil, ilegal și vădit neîntemeiat, care încalcă drepturile reclamantului garantate de art. 16 ”egalitatea”, art. 46 ”dreptul la proprietate”, art. 20 ”accesul liber la justiție” din Constituția Republicii Moldova, art. 6 ”proces echitabil”, art. 1 protocolul 1 ”protecția proprietății” din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului și astfel este pasibilă pentru anulare fiind emisă în lipsa probelor, motivării, cu constatări care intră în contradicție cu circumstanțele de fapt existente.

Concluziile pârâtului expuse în actul administrativ contestat sunt în contradicție cu circumstanțele de fapt iar circumstanțele importante nu au fost elucidate și constatate pe deplin.

Reclamantul, la inițiativa sa, nu a depus cereri pentru aprobarea preliminară a investițiilor, deoarece nu desfășoară activități care se încadrează în categoria ”furnizor de rețele de comunicații electronice și/sau servicii de comunicații electronice mobile sau fixe”. Documentele la care se referă în general pârâtul în punctul 10 al procesului-verbal nr. 13/05 noiembrie 2024, au fost prezentate de către reclamant prin scrisoarea nr. S-CA-021024 din 02 octombrie 2024 ca răspuns la solicitarea pârâtului din 18 septembrie 2024. În scrisoarea menționată, compania a explicat că nu desfășoară/practică activitățile supuse examinării de către pârât, care necesită aprobarea preliminară a investițiilor și a prezentat documentele justificative în acest sens. Așadar pârâtul a prezentat extras detaliat din Registrul de stat al persoanelor juridice nr. 569574 din 26 august 2024 conform căruia reclamantul poate practica următoarele genuri de activitate: Alte activități de comunicații electronice; Activități de consultanță în tehnologia informației; Comerț cu ridicata al aparatelor electrice de uz gospodăresc, al aparatelor de radio și televizoarelor; Comerț cu amănuntul al articolelor și aparatelor electrocasnice, în magazine specializate; Activități de realizare a soft-ului la comandă (software orientat client); Alte activități de servicii privind tehnologia informației; Prelucrarea datelor, administrarea paginilor web și activități conexe, Cercetare-dezvoltare în alte științe naturale și inginerie; Activități de consultanță pentru afaceri și management; Activități ale agențiilor de publicitate; Activități de producție cinematografică, video și de programe de televiziune; Activități de distribuție a filmelor cinematografice, video și a programelor de televiziune.

Constată că nici una din activitățile susmenționate nu corespunde domeniului de activitate prevăzut de art. 4 lit. n) din Legea nr. 174/2021 - furnizarea de rețele și/sau servicii de comunicații electronice mobile sau fixe. De asemenea, reclamantul nu a deținut și nu a solicitat niciodată documente permisive (licențe, autorizații) pentru a deveni ”furnizor de rețele de comunicații electronice și/sau servicii de comunicații electronice mobile sau fixe”. Unica activitate practicată de reclamant este ”Retransmisia serviciilor media audiovizuale conform Autorizației de retransmisie Seria ***** din 27 martie 2020”. Menționează că pârâtul nu a solicitat documente și/sau informații suplimentate cât și nu a oferit reclamantului posibilitatea de a da explicații. Actul administrativ contestat este nemotivat nefiind prezentate argumentele de fapt și de drept care a justificat emiterea deciziei contestate. Conform art. 21 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Consideră că acțiunile ilegale ale pârâtului sunt de o gravitate sporită, având în vedere că el a admis o ingerință arbitrară în dreptul fundamental al reclamantului și anume a dreptului la proprietate consfințit de art. 46 din Constituția Republicii Moldova. Ca și în cazul restrângerii oricărui alt drept sau libertate fundamentală, ingerința statului în dreptul de proprietate a persoanei trebuie să îndeplinească, în primul rând, cerința de legalitate, adică ingerința admisă ”să fie prevăzută de lege”. Expresia ”ingerință prevăzută de lege” a fost în detaliu explicată în jurisprudența CtEDO - această presupune nu doar existența unei norme legale care să autorizeze

restrângerea dreptului fundamental, ci și obligația autorității publice de a respecta și a aplica norma respectivă. La caz, conform art. 6 din Legea nr. 174/2021 privind mecanismul de examinare a investițiilor de importanță pentru securitatea statului, nu pot realiza investiții în domenii de importanță pentru securitatea statului persoanele fizice și juridice, inclusiv străine, care: a) acționează singure sau concertat, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv, și sunt rezidente în jurisdicțiile ce nu implementează standarde internaționale de transparență sau în al căror capital social sunt înregistrate deținerii/cote de participare ale persoanelor fizice sau juridice, inclusiv străine, deținute direct sau indirect de către aceste persoane, care acționează singure sau concertat, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv, rezidente în jurisdicțiile ce nu implementează standarde internaționale de transparență. Lista jurisdicțiilor ce nu implementează standarde internaționale de transparență se aprobă de Guvern; b) au fost implicate în activități de spălare a banilor și finanțare a terorismului; c) au fost implicate în activități care afectează securitatea statului sau ordinea publică și nu și-au onorat obligațiile contractuale asumate în cadrul tranzacțiilor menționate la art.3 alin. (1) lit. b)-d); d) ar putea desfășura activități ilegale sau infracționale, în temeiul informațiilor justificate prezentate de către organele competente ale statului; e) mențin sau au menținut relații cu instituțiile/autoritățile altor state sau cu persoane fizice sau juridice din alte state care cresc riscul sau reprezintă o amenințare pentru securitatea națională a Republicii Moldova; f) mențin sau au menținut legături cu grupuri criminale organizate, servicii speciale sau grupări de state străine care au legături cu organizații teroriste internaționale, cu persoane suspectate de apartenență la acestea și care cresc riscul sau reprezintă o amenințare pentru securitatea națională a Republicii Moldova; g) au fost condamnate, printr-o hotărâre judecătorească definitivă în temeiul Codului penal, pentru acțiuni de corupție, spălare a banilor sau finanțare a terorismului ori pentru o infracțiune în temeiul legilor penale ale statelor străine care corespunde elementelor unei infracțiuni similare specificate în Codul penal al Republicii Moldova; h) se află sub urmărire penală pentru săvârșirea unei infracțiuni grave sau deosebit de grave. Norma legală citată prevede criteriile/temeiuri exhaustive pentru care persoanele fizice și juridice nu pot realiza investiții în domenii de importanță pentru securitatea statului. Această norma/articol trebuie aplicat cu referire la o anumită litera (a-h) care conține motivele concrete pentru care în cazul reclamantului a fost acordat refuz. Așadar, în raport cu conținutul deciziei contestate, atestă că ingerința admisă de pârât este arbitrară, fiind lipsită de temei juridic. Deși art. 6 din Legea 174/2021 prevede criteriile în baza cărora pot fi stabilite restricții în realizarea investițiilor în domeniile de importanță pentru securitatea statului, în procesul-verbal nr. 13 al ședinței Consiliului pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională din 05 noiembrie 2024, cât și în punctul 10.3 din partea decizională a procesului-verbal nr. 13 al ședinței Consiliului pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională din 05 noiembrie 2024 nu se face referire la nici un criteriu, condiție, motiv din cele opt puncte prevăzute de articolul vizat.

De asemenea cu referire la art. 31, art. 118 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, atrage atenția că actul administrativ individual contestat, nu este motivat, deși aceasta este o obligație a autorităților publice, întărită la nivel de principiu. Astfel, în conținutul deciziei nu sunt indicate

motivele de fapt care au justificat adoptarea ei. Motivarea unui act administrativ are un interes deosebit, mai ales datorită faptului că permite un control judecătoresc eficient asupra conținutului său. Totodată, motivarea unui act administrativ constituie o garanție împotriva arbitrariului - garanție de care reclamantul a fost lipsit. Nici măcar la momentul înaintării prezentei cereri de chemare în judecată reclamantul nu cunoaște motivele pentru care i s-a refuzat aprobarea prealabilă a investițiilor, apreciind decizia pârâtului ca fiind arbitrară și abuzivă. Omisiunea pârâtului de a-și motiva decizia nu poate fi înlăturată de instanța de judecată, motiv din care se impune anularea acestui act administrativ, ca fiind contrar principiului de bază al procedurii administrative prevăzut de art. 31 din Codul administrativ, potrivit căruia actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate. Conform art. 54 din Constituția RM, în Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului. Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției. Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății. Conform art. 46 din Constituția RM, dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sunt garantate. Conform art. 126 din Constituția RM, economia Republicii Moldova este economie de piață, de orientare socială, bazată pe proprietatea privată și pe proprietatea publică, antrenate în concurență liberă. Statul trebuie să asigure: libertatea comerțului și activității de întreprinzător, protecția concurenței loiale, crearea unui cadru favorabil valorificării tuturor factorilor de producție; protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară; inviolabilitatea investițiilor persoanelor fizice și juridice, inclusiv străine.

Referitor la termenul pentru depunerea cererii prealabile menționează că actul administrativ contestat a fost publicat la 14 noiembrie 2024, astfel cererea prealabilă a fost depusă în termen, ținând cont de prevederile legale. Conform art. 165 din Codul administrativ, cerere prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiției. Conform art. 112 din Codul de procedura civilă, dacă ultima zi a termenului este nelucrătoare, acesta expiră în următoarea zi lucrătoare. Reclamantul pe data de 31 decembrie 2024, prin intermediul poștei a primit răspuns de la pârât la cererea prealabilă, astfel consideră ca acțiunea este înaintată în termen și exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de reclamant, în special condițiile ce vizează respectarea termenului de înaintare a acțiunii în contencios administrativ prin prisma Codului administrativ.

Consiliul pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională și-a expus opinia scrisă pe marginea acțiunii de contencios administrativ prin **referința** anexată la materialele cauzei. *(f.d. 155-159)*

În ședința de judecată, SRL ”Tvott” nu s-a prezentat deși a fost citată în mod legal despre data, locul și ora derulării procesului judiciar. Anterior procesul judiciar a fost amânat la solicitarea reprezentantului acesteia, avocatul Cojuhari Pavel, iar cererea repetată de amânare a procesului formulată de administratorul Gurfein Baruch Meir a fost apreciată ca fiind declarativă și menită să ducă la tergiversarea procesului, respectiv a fost respinsă ca neîntemeiată, iar procesul a derulat în lipsa SRL ”Tvott” în virtutea art. 218 lit. d) din Codul administrativ.

În ședința de judecată, Consiliul pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională, nu s-a prezentat deși a fost citat în mod legal despre data, locul și ora derulării procesului judiciar, în virtutea art. 218 lit. d) din Codul administrativ, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind poziția participanților prezenți la proces, analizând piesele dosarului prin prisma rigorilor art. 130 din Codul de procedură civilă prin coraportare la prevederile legale ce guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea dedusă judecății este admisibilă, însă neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform **art. 22 din Codul administrativ**, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În concordanță cu **art. 93 din Codul administrativ**, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Conform **art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ**, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

În acord cu **art. 194 alin. (1) din Codul administrativ**, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

În conformitate cu **art. 195 din Codul administrativ**, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169-171.

Conform **art. 219 din Codul administrativ**, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

În conformitate cu **art. 225 din Codul administrativ**, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Conform **art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă**, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform **art. 121 din Codul de procedură civilă**, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar **art. 122 din Codul de procedură civilă** prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

1. Revendicările părții reclamate se circumscriu acțiunii în contestare, în virtutea art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, susceptibile examinării în procedura contenciosului administrativ în acord cu art. 189 alin. (1), 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ. Decizia Consiliului pentru Promovarea Proiectelor Investiționale adoptată la 05 noiembrie 2024, reprezintă pentru reclamant un act administrativ individual defavorabil în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

2. Competența jurisdicțională materială și teritorială aparține Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani).

3. Partea reclamantă a revendicat un drept subiectiv vătămat.

4. Cererea prealabilă a fost depusă la 15 decembrie 2024 și a fost oferit răspunsul nr. 15-81-14337 din 27 decembrie 2024.

5. Corelând data comunicării deciziei pe marginea cererii prealabile, cu momentul înaintării acțiunii în judecată, se atestă întrunirea termenului legal de valorificare a acțiunii.

6. Nu există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; nu există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată nu se examinează o acțiune între aceleași părți, cu ace lași obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În această ordine de idei, judecătorul constată cu certitudine că partea reclamantă a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni prevăzute la art. 207 din Codul administrativ.

Raționamentele instanței de judecată.

Instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza *Albină c/România, Hotărâre din 28 aprilie 2005, § 33*).

Articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanţele să-şi motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanţelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea *Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 şi 61, Seria A nr. 288, şi Burg c. Franţei (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II*). Întinderea obligaţiei de a-şi motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea *Ruiz Torija c. Spaniei şi Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A şi 303-B, § 29 şi, respectiv, § 27; şi Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărîrile şi deciziile 1997-VIII*).

De altfel, instanţa de judecată nu poate exclude un argument sau o circumstanţă pretinsă de o parte care în opinia sa este determinantă şi confirmă poziţia sa, fără a o aprecia prin prisma temeiniciei, pertinenței litigiului în raport cu situaţia de fapt. Or, respectarea principiului egalităţii în faţa legii şi a justiţiei, precum şi dreptul părţilor de a fi auzite, reprezintă un aspect inerent respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 § 1 al Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale.

În plus, principiul *jura novit curia*, aplicabil la judecarea litigiilor enunţă că judecătorul trebuie să aplice acel text de lege care corespunde situaţiei de fapt calificate juridic de către

parte, în măsura în care situaţia de fapt respectivă este confirmată de probele administrate în cauză.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului reiterează că efectul articolului 6 § 1 din Convenţie este, *inter alia*, de a plasa un ”tribunal” sub o obligaţie de a efectua o examinare adecvată a declarațiilor, argumentelor şi probelor, fără a prejudicia evaluarea acestora sau a faptului dacă ele sunt relevante pentru decizia sa.

Totodată instanța învederează jurisprudența Curţii Europene a Drepturilor Omului, care statuează că întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanţă, precum şi de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale şi de practicile diferite privind prezentarea şi redactarea sentințelor şi hotărârilor în diferite state (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61*).

Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60*). Or, conform regulilor unui proces echitabil, pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, instanţa are obligaţia să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt identificate spre apreciere şi să nu să se limiteze doar la însușirea motivelor şi concluziilor date de participanții procesului.

Comisia Europeană în anul 2006 prin Compendiul de «cele mai bune practici» privind managementul timpului în cazul procedurilor judiciare (Strasbourg, 8 decembrie 2006, CEPEJ(2006)13) [6], a stabilit că, „Judecătorii joacă rolul unui “terţ imparţial” în procesul de soluţionare a unui conflict.

Noţiunea de “act administrativ” este definită atât în legislația autohtonă, cât şi în Rezoluţia (77) Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. În accepțiunea reglementărilor enunțate, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorităţii publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Controlul judiciar exercitat asupra administraţiei publice dispune de câteva trăsături distincte: este exercitat de către instanţa judecătorească care este independentă sub aspect organizaţional şi funcţional faţă de subiectul controlat; prin intermediul controlului se exercită funcţia instanţei de judecată (justiţiei) în calitatea sa de putere independentă din sistemul frânelor şi contrabalanţelor, care constituie o garanţie a legalităţii şi a contracarării abuzurilor de putere din partea autorităţilor executive; se realizează în cadrul procesului judiciar reglementat de normele juridice procesuale; un cerc de subiecţi speciali ai acestor raporturi juridice; existenţa unui litigiu de drept public în calitate de temei al activităţii de control judiciar; controlul judiciar

urmăreşte realizarea a două scopuri: pe de o parte, asigurarea protecţiei drepturilor şi intereselor legale ale persoanelor fizice şi juridice, adică a interesului particular, pe de altă parte, neadmiterea excesului de putere din partea executivului, adică a interesului public; activitatea instanţelor de control asupra autorităţilor administraţiei publice este limitată de următoarele condiţii: temei al exercitării acestuia serveşte doar depunerea unei cereri din partea persoanelor interesate, adică controlul judiciar este mijlocit sau pasiv; obiect al activităţii de control îl constituie doar respectarea de către subiect a cerinţelor legalităţii, dar nu şi ale oportunităţii; dispunerea de către instanţe de un set destul de îngust de mijloace şi metode de exercitare a controlului, care, de asemenea, sunt limitate de lege; lipsa posibilităţilor de executare de sine stătătoare coercitivă a deciziilor judiciare.

În debut, instanța va evidenția că, legalitatea, oportunitatea, discreția reprezintă dimensiuni juridice distincte ale actelor administrative care nu urmează a fi confundate. O asemenea concluzie nu rezidă direct din Codul administrativ, care nu definește în general noțiunea de oportunitate sau dreptul discreționar, însă se deduce dintr-o analiză multiaspectuală a legislației conexe și doctrinei juridice.

Legalitatea unui act administrativ poate fi verificată prin raportare la următoarele condiții generale: conformitatea cu dispozițiile constituționale, cu legile adoptate de Parlament şi cu toate actele normative cu forță juridică superioară/inferioară; competența emitentului; forma şi procedura prevăzută de lege. Principiul legalității evocă acea calitate a actului administrativ de a corespunde legii în accepțiunea *lato sensu*, atât din punct de vedere al categoriilor de acte normative incluse în sintagma lege, cât și din punct de vedere al prescripțiilor legii în ceea ce privește forma, fondul și limitele competenței organului care emite actul administrativ.

Prin *oportunitate* înțelegem realizarea sarcinilor și atribuțiilor legale în termen optim, cu cheltuieli minime de resurse materiale și spirituale, dar cu eficiența cât mai mare, precum și alegerea celor mai potrivite mijloace pentru realizarea scopului legii. Oportunitatea vizează: momentul în care se adoptă actul administrativ (actualitatea), locul şi condiţiile concrete în care urmează să se aplice un act administrativ, conformitatea cu scopul legii, mijloacele, durata, calitatea vieţii şi interesul public.

Dreptul de apreciere sau *puterea discreţionară* reprezintă acea marjă de libertate lăsată la libera apreciere a unei autorităţi astfel ca, în vederea atingerii scopului indicat de legiuitor, să poată recurge la orice mijloc de acţiune în limitele competenţei sale. Dincolo de aceste limite, autoritatea respectivă va acţiona cu exces de putere ce poate fi cenzurat în instanţa de judecată.

Chestiunea oportunităţii actelor administrative este strâns legată de dreptul de apreciere (puterea discreţionară) al organelor administraţiei de stat care reprezintă o facultate recunoscută de lege a acestor subiecţi de drept în alegerea soluţiilor celor mai adecvate pentru aplicarea eficientă a legii.

Legislatorul național prin dispoziția art. 225 alin. (1) din Codul administrativ, a exceptat expres de la controlul judecătoresc, segmentul de oportunitate a actului administrativ, totodată a limitat competențele instanței în verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar la următoarele elemente: luarea în considerare a tuturor faptelor relevante;

respectarea limitelor legale ale dreptului discreţionar; exercitarea dreptului discreţionar conform scopului acordat prin lege.

Instanța de judecată enunță ca **Legea privind mecanismul de examinare a investițiilor de importanță pentru securitatea statului nr. 174 din 11 noiembrie 2021**, stabileşte condiţiile de efectuare de către investitori a activităţilor investiţionale în domeniile de importanţă pentru securitatea statului, atribuţiile şi mecanismele de supraveghere de către stat a respectivelor activităţi investiţionale. Prevederile Legii nr.131/2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător nu se extind asupra mecanismelor de control şi supraveghere de către stat a activităţilor investiţionale ce cad sub incidenţa prevederilor prezentei legi. Scopul prezentei legi constă în protecţia investiţiilor realizate în domeniile de importanţă pentru securitatea statului şi creşterea transparenţei investiţiilor de importanţă pentru securitatea statului.

În sensul **art. 2 din Legea privind mecanismul de examinare a investițiilor de importanță pentru securitatea statului** (în vigoare în perioada relevantă speței) *Consiliul pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională* (denumit în continuare Consiliu) – organ colegial constituit prin Hotărârea Guvernului nr. 585/2016 cu privire la Consiliul pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională, care are drept scop examinarea proiectelor investiționale în domeniile de importanță pentru securitatea statului, promovării, monitorizării și evaluării respectivelor proiecte.

Conform **art. 4 din Legea privind mecanismul de examinare a investițiilor de importanță pentru securitatea statului nr. 174 din 11 noiembrie 2021** (în vigoare în perioada relevantă speței), domeniile de importanță pentru securitatea statului sunt următoarele:

a) activitatea în domeniul hidrometeorologic și geofizic;

b) gestionarea deșeurilor radioactive;

c) exploatarea infrastructurii din domeniile energiei, transporturilor, apei și canalizării, din domeniul aerospațial, al apărării, electoral;

d) exploatarea tehnologiilor inteligenței artificiale, ale roboticii, semiconductorilor, securității cibernetice, a tehnologiilor aerospațiale, a tehnologiilor din domeniul apărării, a tehnologiilor cuantice și nucleare, a nanotehnologiilor și a biotehnologiilor;

e) producerea mijloacelor de protecție criptografică a informației;

f) producerea și achiziționarea în scop de comercializare a mijloacelor de protejare a informațiilor atribuite la secret de stat;

g) producerea de materiale explozive pentru uz industrial și activitățile pentru distribuirea acestora;

h) activitățile destinate securității aeronautice;

i) proiectarea, producția, întreținerea și operarea aeronavelor, inclusiv a aeronavelor fără pilot la bord, precum și a componentelor pentru acestea;

j) proiectarea, producția, întreținerea și operarea sistemelor și componentelor utilizate în managementul traficului aerian și furnizarea serviciilor de navigație aeriană;

k) proiectarea, întreținerea și operarea aerodromurilor și a heliporturilor, inclusiv a echipamentelor cu impact asupra siguranței utilizate pe acestea;

l) gestionarea aeroporturilor, a autogărilor, a traficului feroviar, a căilor navigabile interne, a porturilor și cheiurilor pentru traficul navigabil;

m) emisiile de televiziune/serviciile audiovizuale;

n) furnizarea de reţele şi/sau servicii de comunicaţii electronice mobile sau fixe;

o) furnizarea de servicii în porturile naționale;

p) studiul geologic al resurselor subsolului și/sau explorarea zăcămintelor de substanțe naturale utile;

q) producerea, exportul, reexportul, importul armamentelor, al munițiilor și al echipamentelor militare; produsele, tehnologiile şi serviciile care pot fi utilizate la fabricarea şi folosirea de arme nucleare, chimice, biologice şi de rachete;

r) administrarea registrelor publice ale statului, securitatea informațională.

În acord cu **art. 6 din Legea privind mecanismul de examinare a investițiilor de importanță pentru securitatea statului** (în vigoare în perioada relevantă speței), nu pot realiza investiții în domenii de importanță pentru securitatea statului persoanele fizice și juridice, inclusiv străine, care: a) acționează singure sau concertat, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv, și sunt rezidente în jurisdicțiile ce nu implementează standarde internaționale de transparență sau în al căror capital social sunt înregistrate deținеri/cote de participare ale persoanelor fizice sau juridice, inclusiv străine, deținute direct sau indirect de către aceste persoane, care acționează singure sau concertat, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv, rezidente în jurisdicțiile ce nu implementează standarde internaționale de transparență. Lista jurisdicțiilor ce nu implementează standarde internaționale de transparență se aprobă de Guvern; b) au fost implicate în activități de spălare a banilor și finanțare a terorismului; c) au fost implicate în activități care afectează securitatea statului sau ordinea publică și nu și-au onorat obligațiile contractuale asumate în cadrul tranzacțiilor menționate la art. 3 alin. (1) lit. b)–d); d) ar putea desfășura activități ilegale sau infracționale, în temeiul informațiilor justificate prezentate de către organele competente ale statului; e) mențin sau au menținut relații cu instituțiile/autoritățile altor state sau cu persoane fizice sau juridice din alte state care cresc riscul sau reprezintă o amenințare pentru securitatea națională a Republicii Moldova; f) mențin sau au menținut legături cu grupuri criminale organizate, servicii speciale sau grupări de state străine care au legături cu organizații teroriste internaționale, cu persoane suspectate de apartenență la acestea și care cresc riscul sau reprezintă o amenințare pentru securitatea națională a Republicii Moldova; g) au fost condamnate, printr-o hotărâre judecătorească definitivă în temeiul Codului penal, pentru acțiuni de corupție, spălare a banilor sau finanțare a terorismului ori pentru o infracțiune în temeiul legilor penale ale statelor străine care corespunde elementelor unei infracțiuni similare specificate în Codul penal al Republicii Moldova; h) se află sub urmărire penală pentru săvârșirea unei infracțiuni grave sau deosebit de grave.

Conform **art. 7 alin. (2) din Legea privind mecanismul de examinare a investițiilor de importanță pentru securitatea statului** (în vigoare în perioada relevantă speței), pentru solicitarea aprobării prealabile, investitorul potențial prezintă documente şi informaţii care se referă la:

a) structura capitalului social (al acționarilor/asociaților), inclusiv al beneficiarului efectiv;

b) valoarea maximă a investiției, exprimată în unități monetare;

c) activitatea de bază, produsele și serviciile comerciale;

d) țara sau țările în care își desfășoară activitatea și principalii parteneri de afaceri din țară sau de peste hotare cu care colaborează;

e) situațiile financiare pentru ultimii 3 ani;

f) sursa mijloacelor financiare pentru finanțarea investiției;

g) data la care investiția este planificată să fie realizată sau la care a fost realizată;

h) cazierul judiciar, în cazul persoanelor fizice acționari/asociați sau al beneficiarilor efectivi;

i) declarația privind intenția de realizare a investiției în mod individual sau în mod concertat, precum și documentele justificative care confirmă acțiunea în mod concertat. Acțiunea concertată a investitorului potențial poate fi constatată și de către Consiliu în baza evaluărilor proprii.

Totodată, **art. 9 alin. (1) din aceeaşi Lege** prevede că în urma examinării solicitării investitorului potențial de aprobare prealabilă, Consiliul poate adopta următoarele decizii: a) de acceptare a aprobării prealabile; b) de refuz al aprobării prealabile; c) de acceptare condiționată a aprobării prealabile.

În temeiul **art. 3 din Legea securității statului nr. 618 din 30 octombrie 1995,** (în vigoare la data derulării circumstanțelor cazului), securitatea statului se asigură prin stabilirea şi aplicarea de către stat a unui sistem de măsuri cu caracter economic, politic, juridic, militar, organizatoric şi de altă natură, orientate spre descoperirea, prevenirea şi contracararea la timp a ameninţărilor la adresa securităţii statului.

În mod detaliat, constituirea și funcționarea Consiliului pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională este reglementată prin **Regulamentul cu privire la modul de examinare și aprobare prealabilă a investițiilor de importanță pentru securitatea statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 585/2016 (Anexa nr. 3)** (în vigoare la data derulării circumstanțelor cazului, abrogat prin Hotărârea Guvernului nr. 437/2025 din 09 iulie 2025).

Astfel, potrivit **pct. 1 din Regulament**, prezentul Regulament stabilește modul de examinare și de aprobare a investițiilor de importanță pentru securitatea statului, inclusiv aflate în curs de realizare, de către Consiliul pentru promovarea proiectelor investiționale de importanță națională.

Pct. 14 și 15 din Regulament indică că, în urma examinării solicitării investitorului potențial de aprobare prealabilă a investițiilor de importanță pentru securitatea statului. Consiliul adoptă una dintre următoarele decizii: a) de acceptare a aprobării prealabile; b) de refuz al aprobării prealabile; c) de acceptare condiționată a aprobării prealabile. Deciziile Consiliului se adoptă cu majoritatea simplă de voturi ale membrilor acestuia. în cazul apariției conflictelor de interese, membrul Comisiei este obligat să declare acest fapt și să se abțină de la adoptarea deciziei.

Conform **pct. 17 din Regulament**, Consiliul adoptă decizia de acceptare a aprobării prealabile în următoarele situații: 1) în urma examinării cumulative a criteriilor prevăzute la pct. 13, este convins că calitatea investitorului potențial, inclusiv soliditatea financiară a acestuia în raport cu investiția preconizată, este adecvată; 2) nu are niciun motiv de suspiciune că beneficiarul efectiv al investiției preconizate este o altă persoană decât cea declarată în solicitare; 3) informațiile și documentele furnizate de investitorul potențial sunt complete și/sau nu conțin date eronate; 4) investiția preconizată nu va afecta capacitatea de aprovizionare a statului cu resurse de producție indispensabile pentru securitatea națională în condiții de criză.

Conex, potrivit **pct. 19 din Regulament**, în cazul adoptării deciziei de acceptare condiționată a aprobării prealabile, Consiliul stabilește condițiile de conformare a criteriilor cumulative prevăzute la pct. 13 și un termen de realizare a acestora, dar nu mai mult de 90 de zile.

Totodată potrivit **pct. 20 din Regulament**, până la expirarea termenului prevăzut la pct. 19, investitorul potențial informează în scris Consiliul despre realizarea condițiilor stabilite în decizie, cu prezentarea documentelor și informațiilor confirmative prevăzute la pct. 5. Dacă investitorul potențial nu prezintă informația scrisă despre realizarea condițiilor stabilite, Consiliul adoptă decizia de refuz a aprobării prealabile.

Instanța atestă că examinarea informațiilor are loc prin prisma criteriilor statuate expres la art. 8 din Legea privind mecanismul de examinare a investițiilor de importanță pentru securitatea statului (în vigoare în perioada relevantă speței), potrivit căruia: examinarea informațiilor și a documentelor prevăzute la art. 7 alin. (2) se realizează prin prisma următoarelor criterii: a) reputaţia, cunoştinţele, aptitudinile şi experienţa investitorului potenţial; b) soliditatea financiară a investitorului potenţial, în special în raport cu tipul de activitate desfăşurată în domeniile de importanță pentru securitatea statului ca rezultat al activității desfășurate în prezent şi cu cea preconizată a fi desfăşurată după realizarea investiției; c) existenţa unor suspiciuni în ceea ce privește investiția preconizată legate de săvârșirea infracţiunilor de spălare a banilor sau de finanţare a actelor de terorism ori a altor infracțiuni grave sau deosebit de grave; d) dacă investitorul potențial este controlat, direct sau indirect, de guvernul unui stat străin, inclusiv de autoritățile/instituțiile publice sau de forțele armate ale acestuia, inclusiv prin structura de proprietate sau prin finanțări semnificative, și dacă acest fapt poate amenința securitatea statului; e) măsura în care o investiție preconizată este susceptibilă să asigure, direct sau indirect, accesul la datele cu caracter personal ale cetățenilor Republicii Moldova, ale guvernelor unor state străine sau ale unor persoane străine care pot exploata aceste informații într-un mod care amenință securitatea statului; f) posibilitatea ca o investiție să aibă ca efect intensificarea sau crearea de noi vulnerabilități de securitate cibernetică ori posibilitatea ca un guvern al unui stat străin să dețină capacitatea de a se implica în activități de securitate cibernetică care pot afecta securitatea națională

La caz, urmare a analizei documentelor și informațiilor prezentate a fost identificat drept asociat Emitel Investments FZE, care este rezident în jurisdicție ce nu implementează standardele internaționale de transparență și anume Emiratele Arabe Unite (pct. 18 din lista

jurisdicțiilor și a regiunilor autonome care nu implementează standardele internaționale de transparență, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 167/2024).

În cadrul procedurii de examinare a cererii privind aprobarea prealabilă a investițiilor în domeniile de importanță pentru securitatea statului, în temeiul art. 7 din Legea nr. 174/2021 și art. 88 alin. (1) din Codul administrativ, investitorii/potențialii investitori sunt obligați să colaboreze în cadrul cercetării stării de fapt. Ei urmează să indice, în special, asupra faptelor și probelor care le sânt cunoscute și să prezinte documentele pe care le dețin. Fapt care nu a fost realizat pe deplin de către reclamantul/investitor.

În temeiul art. 9 alin. (5) din Legea nr. 174/2021, Consiliul adoptă decizia de refuz al aprobării prealabile dacă solicitarea nu dispune de documente și informații ce atestă că nu se află în situațiile prevăzute de criteriile stabilite la art. 8.

Se va reaminti că drepturile fundamentale, precum cele invocate de reclamant, nu sunt prerogative absolute și că exercițiul lor poate face obiectul unor limitări justificate de obiective de interes general urmărite de Republica Moldova, cu condiția ca ele să răspundă efectiv obiectivelor de interes general precum este securitatea statului și să nu constituie, din perspectiva obiectivului urmărit, o intervenție excesivă și intolerabilă care ar aduce atingere chiar substanței drepturilor astfel garantate.

Consiliul pentru promovarea proiectelor investiționale, la adoptarea deciziei din 05 noiembrie 2024, în privința SRL ”Tvott” (art. 132 din Codul administrativ) s-a călăuzit de criteriile prevăzute expres în Legea privind mecanismul de examinare a investițiilor de importanță pentru securitatea statului nr. 174 din 11 noiembrie 2021 (în vigoare la data derulării circumstanțelor cazului), cât și prevederile Regulamentului cu privire la modul de examinare și aprobare prealabilă a investițiilor de importanță pentru securitatea statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 585/2016 (în vigoare la data derulării circumstanțelor cazului, abrogat prin Hotărârea Guvernului nr. 437/2025 din 09 iulie 2025).

Instanța nu a constatat devieri ale Consiliului pentru promovarea proiectelor investiționale, de la criteriile și exigențele instituite de normele juridice nominalizate supra prin coraportare la SRL ”Tvott”

Examinarea unui caz este un duel al probelor, întrucât nu se poate elucida cazul supus examinării numai pe baza afirmaţiilor părţilor, este imperioasă acumularea cât mai multor date obiective care permit o vizionare de ansamblu a cauzei deferite judecății.

Părțile procesului nu pot opera cu prezumții, supoziții sau concluzii superficiale și declarative ci doar cu argumente și probe convingătoare, standardul de probă în genurile date de spețe este unul foarte înalt deoarece este menit să excludă erori în evaluare. Încă în dreptul roman s-a consacrat adagiul: ”*idem est non esse et non probari*”, ceea ce semnifică că a nu fi sau a nu fi probat este același lucru. În materia dreptului, gradul de satisfacție este numit standard de probă și poate lua trei forme de bază: (a) „*preponderența probelor* ”, standardul folosit în majoritatea cauzelor civile; (b) ”*dincolo de orice îndoială rezonabilă*”, standardul folosit în procesele penale; (c) ”*dovezi clare și convingătoare*”, un standard intermediar.

În concluzie, acțiunea de contencios administrativ formulată de SRL ”Tvott” este neîntemeiată și pasibilă respingerii, dreptul discreționar a fost valorificat elocvent, totodată abuzuri nu au fost admise.

În conformitate cu prevederile art. 224-225 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată ”Tvott” împotriva Consiliului pentru Promovarea Proiectelor Investiționale de Importanță Națională cu privire la anularea pct. 10.3 din decizia Consiliului pentru Promovarea Proiectelor Investiționale adoptată la 05 noiembrie 2024.

Hotărârea susceptibilă de atac cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii judecătorești, prin intermediul instanței emitente.

Președintele ședinței
Judecătorul **Gandrabur Marcel**